

دکتر محمدرضا شرفی
عضو هیات علمی دانشگاه تهران

راه حل ها

برای مشکل شما

■ ما هم متقابلاً حضور شما سلام عرض می کنیم و در مورد سؤالی که مطرح فرموده‌اید چند نکته زیر را به اطلاع می‌رسانیم:

۱- وجود برخی شواهد و نشانه‌ها مبنی بر استعداد و هوش فرزندان امیدبخش و دلگرم کننده است و به یاری خدا، نوید بخش موفقیت‌هایی برای او می‌باشد. با این حال در تصمیم‌گیری برای تعیین مسیر علمی و تحصیلی‌اش باید احتیاط کنید.

۲- چنان چه با یک مشاور با تجربه از نزدیک ملاقات کنید و ایشان فرزندان را از حیث ظرفیت‌های هوشی ارزیابی نماید و در صورت ضرورت برخی از تست‌ها را نیز اجرا کند، اطمینان بیش‌تری در مورد ایشان به دست می‌آید و مبنای روشنی برای تصمیم‌گیری سنجیده خواهد بود.

۳- چنان چه مشاور مورد نظر، آمادگی و ظرفیت هوش و استعداد فرزندان را تأیید کردند، در آن صورت برای ادامه تحصیل ایشان دو راه وجود دارد: یکی روش جهشی که خودتان هم به آن اشاره کرده‌اید و دیگری ورود به مدرسه تیزهوشان که از حیث نظری و تجربی، روش دوم بسر روش اول ترجیح

□ خدمت دست‌اندرکاران عزیز مجله پیوند سلام عرض می‌کنم. من یکی از مشترکین مجله شما هستم و از مطالب آن بسیار استفاده می‌کنم. من مادری ۴۰ ساله هستم و سه دختر ۲۱، ۱۹ و ۱۱ ساله و یک پسر ۷ ساله دارم. سؤال من این است که آیا پسر هفت ساله‌ام که اکنون در کلاس اول درس می‌خواند می‌تواند کلاس دوم را به صورت جهشی طی کند و سال بعد به کلاس سوم برود؟ پسر من قبل از این که وارد کلاس آمادگی بشود، در ۵ سالگی خواندن را یاد گرفته بود و به خوبی می‌تواند کتاب‌های گروه سنی «ب و ج» را بخواند. او نام پایتخت بیش از ۵۰ کشور جهان را می‌داند، اطلاعات زیادی درباره منظومه شمسی دارد، معنی بسیاری از لغات را می‌داند، جمع و تفریق اعداد سه رقمی را به خوبی و بدون کمک دیگران انجام می‌دهد و جدول ضرب را حفظ کرده است. مربی دوره آمادگی پسر من گفت که اطلاعات پسر من در حد یک دانش آموز کلاس پنجم است. با این توضیحات، لطفاً مرا راهنمایی فرمایید که آیا صلاح است پسر من جهشی درس بخواند؟ یادآور می‌شوم که دخترانم هم در مدرسه و دانشگاه جزو دانش‌آموزان و دانشجویان ممتاز بوده‌اند.

□ با سلام خدمت مشاوران محترم مجله پیوند. مادری هستم دارای دو فرزند ۳ و ۹ ساله. احساس می‌کنم فرزند بزرگم که در کلاس سوم دبستان مشغول تحصیل است، در مواجهه با مشکلات خود از توانایی لازم برخوردار نیست. از این رو می‌خواهم بدانم که آیا می‌توان عزت نفس و اعتماد به نفس را در او ایجاد یا تقویت کرد؟ اگر پاسخ مثبت است، با چه روشی می‌توان به این امر اقدام کرد؟

■ با عرض سلام متقابل خدمت شما خواننده گرامی، به اطلاع می‌رساند: از مطالعات و پژوهش‌های تربیتی چنین نتیجه‌گیری می‌شود که پدیده‌هایی نظیر عزت نفس، اعتماد به نفس و خودباوری غالباً جنبه اکتسابی دارند و لذا می‌توان به وسیله برخی روش‌ها این ویژگی‌ها را تقویت کرد. در این جا به پاره‌ای از این شیوه‌ها اشاره می‌شود:

- ۱- بهره‌گیری از خطاب‌های ارزشمند و کرامت‌آمیز نسبت به کودک.
- ۲- رعایت عدالت تربیتی در میان فرزندان و در نتیجه ایجاد احساس ارزش و لیاقت در فرزند.
- ۳- استفاده نکردن از واکنش‌های طرد کننده در خانواده یا مدرسه نسبت به کودک یا دانش‌آموز.
- ۴- بهره‌گیری از موج مثبت به منظور تحکیم احساس موفقیت فرزند.
- ۵- حمایت و پشتیبانی از فرزند در مواقع رویارویی وی با ناکامی و شکست.
- ۶- اعتماد سازی والدین از طریق التزام علم و عمل.
- ۷- رعایت تناسب میان انتظارات والدین از کودک و توانمندی‌های او.
- ۸- توجه به آثار و چگونگی انتقاد سازنده از کودک و پرهیز از انتقاد مخرب.
- ۹- تأکید بر رعایت ساده زیستی و ترجیح احساس بی‌نیازی بر نیازمندی به دیگران.
- ۱۰- بهره‌گیری از روش تشویق، با تأکید بر قدردانی از کار انجام شده به جای تقدیر از شخصیت کودک.

دارد و غالباً روش جهشی را توصیه نمی‌کنند و دلیل آن را بروز اختلاف بلوغ عاطفی و اجتماعی بین دانش‌آموز جهشی با هم کلاسی هایش می‌دانند. در صورتی که با ورود فرزندان به مدارس تیزهوشان، علاوه بر بهره‌گیری مناسب از سطح آموزشی بالاتر و با کیفیت‌تر، برقراری مناسبات انسانی بهتر دانش‌آموز با هم کلاسی‌های همسن و سال خودش نیز امکان‌پذیر خواهد بود.